

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců: JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **BILFINGER DURO DAKOVIČ MONTAŽA d.o.o.**, se sídlem Slavonski Brod, Dr. Mile Budaka 1, Chorvatsko, podnikající v České republice prostřednictvím **BILFINGER DURO DAKOVIČ MONTAŽA d.o.o.**, IČ: 243 02 040, se sídlem Praha 10, Donská 275/9, zastoupen Mgr. Jakubem Klatovským, advokátem v Praze 6, M. J. Lermontova 859/25, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hl. m. Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 619/20, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

T a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 2. 10. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze ochrany proti nečinnosti správního orgánu a uváděl, že dne 21. 7. 2015 podal u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, žádost o úhradu úroku z vratitelného přeplatku v souladu s výkladem § 155 odst. 5 daňového řádu podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aps 3/2013-34. Žalovaný poté dne 5. 8. 2015 sdělil, že úrok nelze úrok v souvislosti s prováděnými postupy k odstranění pochybností přiznat a rozhodnutí tedy vydáno nebude. Žalobce dne 19. 8. 2015 podal námitku s odvoláním na výklad podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aps 3/2013-34. Žalovaný doručil dne 2. 9. 2015 rozhodnutí o zamítnutí námítky a setrval na svém původním stanovisku.

Žalobce tvrdil, že bezvýsledně vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a proto se domáhal, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost vydat v souladu s žádostí žalobce ze dne 21. 7. 2015 rozhodnutí o úhradě úroků z vrácených odpočtů za měsíc listopad a prosinec 2013 podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aps 3/2013-34, a to do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Současně požádal o náhradu nákladů řízení.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 8. 12. 2015 mj. uvedl, že se neoctnul v prodlení s vrácením úroků z neoprávněně zadržovaných nadměrných odpočtů, a že aplikace § 155 odst. 5 daňového řádu na daný případ nedopadá a navrhnul žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud ověřil sdělení Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, ze dne 5. 8. 2015, č. j. 550546/15/2010-52525-108722, kterým bylo žalobci mj. sděleno, že nelze žádný úrok v souvislosti s prováděnými postupy k odstranění pochybností za zdaňovací období listopad a prosinec 2013 přiznat.

Ze správního spisu soud ověřil rozhodnutí Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, ze dne 2. 9. 2015, č. j. 5888621/15/2010-52525-108722, kterým byla zamítnuta námitka žalobce proti nepřiznanému úroku z vratitelného přeplatku (evidovaná pod č. j. 5751541/15). V odůvodnění správce daně mj. uvedl, že namítaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aps 3/2013-34 zavazuje primárně toliko Krajský soud v Brně, nelze jej považovat za odraz konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, není známa existence dalších rozsudků obsahujících obdobný názor na vznik úroku ze „zadržovaného daňového odpočtu“. Tento právní názor Nejvyššího správního soudu nemá obecnou závaznost jako obecně závazný právní předpis nebo mezinárodní smlouva. Správce daně v této souvislosti odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. října 2008, č. j. 6 As 7/2005 – 97, který judikoval: „*Ustálená judikatura vrcholných soudů představuje ve svém materiálním rozměru právní normu. Změnu či zpřesnění této judikatury pak lze ve funkčním smyslu považovat za novelu právního předpisu s temporálními účinky, které změna právního předpisu tradičně má.*“ Úrok podle § 155 odst. 5 daňového řádu je tedy spíše speciální sankcí za „nečinnost“ správce daně při vracení částky, která náleží daňovému subjektu, a která je zároveň v daném okamžiku evidována na osobním daňovém účtu již jako

vratitelný přeplatek. Daňový subjekt tudíž nemá oporu v obecně závazném právním předpisu pro vznik úroku ze „zadržovaného daňového odpočtu“.

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu 18. října 2007, č. j. 7 Ans 1/2007-100, před podáním žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je v řízení vedeném podle správního řádu třeba vždy nejprve vyčerpät procesní prostředek ochrany proti nečinnosti ve správním řízení, kterým je návrh nadřízenému správnímu orgánu dle § 80 odst. 3 správního řádu.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. května 2014, čj. 8 Ans 2/2012-278, účastník řízení je povinen vyčerpät prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu z roku 2004 před podáním žaloby podle § 79 soudního řádu správního i za situace, kdy se domáhá ochrany proti nečinnosti ústředního správního úřadu.

V inkriminované věci je nesporné, že žalobce dne 21. 7. 2015 podal u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, žádost o úhradu úroku z vratitelného přeplatku v souladu s odkazem na ustanovení § 155 odst. 5 daňového řádu.

Žalovaný správní orgán nebyl při vyřizování této žádosti nečinný, neboť nejprve dne 5. 8. 2015 sdělil žalobci, že nelze žádný úrok v souvislosti s prováděnými postupy k odstranění pochybností za zdaňovací období listopad a prosinec 2013 přiznat. Posléze dne 2. 9. 2015 se vypořádal i s námitkou žalobce proti nepřiznanému úroku z vratitelného přeplatku, včetně namítaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Aps 3/2013-34. Skutečnost, že žalobci nevyhověl, nemůže ještě znamenat, že byl nečinný.

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního by se tedy žalobce mohl domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat jenom rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. V inkriminované věci žalovaný správní orgán - Finanční úřad pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, nebyl nečinný při vydání rozhodnutí ve věci samé, neboť rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 21. 7. 2015 již vydal. Bylo tedy na žalobci, aby za takového stavu věci hledal jiná právní řešení, která mu nabízí soudní řád správní než je žaloba na ochranu před nečinností správního orgánu.

Koneckonců žalobce nesplnil ani ustanovením § 79 odst. 1 soudního řádu správního stanovený požadavek nejprve vyčerpät procesní prostředek ochrany proti nečinnosti ve správním řízení, kterým je návrh nadřízenému správnímu orgánu dle § 80 odst. 3 správního řádu.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů postupoval podle § 81 odst. 3 soudního řádu správního a žalobu zamítnul, neboť ji shledal nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. ledna 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková